

Uchwała Nr .....
Rady Miasta Piły
z dnia .....
w sprawie nadania nazwy dla skweru

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318, Dz. U. z 2014 r. poz. 379) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje skwerowi położonemu w rejonie ulic 11 Listopada i Browarnej w Pile, oznaczonemu w załączniku do uchwały, stanowiącym integralną jej część, nazwę: **Kardynała Ignacego Jeża**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza Prezydentowi Miasta Piły.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Dyrektor Wydziału
Gospodarki Nieruchomościami
/-/ Julita Mudyna

RADCA PRAWNY
/-/ Katarzyna Paczyńska

do
Uchwały Rady Miasta Piły Nr .....
z dnia .....
w sprawie nadania nazwy dla skweru

Z inicjatywą nadania skwerowi wymienionemu w § 1 niniejszej uchwały nazwy *Kardynała Ignacego Jeża*, wystąpił Prezydent Miasta Piły. W bieżącym roku mija setna rocznica urodzin wybitnego Polaka kardynała Ignacego Jeża.

Ignacy Ludwik Jeż urodził się 31 lipca 1914 r. w Radomyślu Wielkim, a zmarł 16 października 2007 r. w Rzymie. Ukończył III Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Katowicach. W latach 1932-1937 studiował teologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Obronił magisterium z historii Kościoła, a 20 czerwca 1937 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Pracę duszpasterską neoprezbiter ks. Ignacy Jeż rozpoczął w Hajdukach Wielkich pod Katowicami, w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, prowadzonej wówczas przez księdza dziekana Józefa Czempieła (beatyfikowanego 13 czerwca 1999 r. w Warszawie przez Papieża Jana Pawła II w gronie 108 polskich męczenników). W parafii był wikariuszem przez pięć lat. Równocześnie w latach 1938-1939 był kapłanem hufca męskiego ZHP, którego siedziba mieściła się w sąsiednich Świętochłowicach.

W połowie sierpnia 1942 r. został aresztowany przez gestapo i oskarżony o zorganizowanie „manifestacji” o charakterze antypaństwowym. Uznano, że odprawienie Mszy Świętej za pokój duszy ks. Józefa Czempieła, zmarłego śmiercią męczeńską w Dachau, stanowiło działanie przeciwko okupantowi.

Do obozu koncentracyjnego w Dachau trafił 7 października 1942 r, gdzie otrzymał numer obozowy 37196, wypisany na białej taśmie i czerwony trójkąt z literą „P”, na określenie więźnia politycznego, „Polaka”. Do Polski wrócił w połowie maja 1946 roku i pięć miesięcy później został katechetą w katolickim Gimnazjum św. Jacka w Katowicach, przekształconym w 1959 r. w Niższe Seminarium Duchowne. Pełniąc obowiązki rektora, z placówką był związany do 1960 roku.

W dniu 20 kwietnia 1960 r. został biskupem oddelegowanym do administracji apostolskiej w Gorzowie Wielkopolskim. 28 czerwca 1972 r. biskup Ignacy Jeż został powołany do tworzenia nowej diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej.

Podczas stanu wojennego biskup Jeż pomagał duchowo i materialnie internowanym w ramach Biskupiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom. Zasłużył się w pracy na rzecz integracji ziem zachodnich – mieszkańców z Kresów, osiedleńców z głębi Polski oraz Ukraińców wysiedlonych na Środkowe Pomorze w ramach akcji „Wisła”. Lata przyjaźni z diecezjami w Paderborn i Fryzyngą doprowadziły do zburzenia barier i realistycznego spojrzenia na polsko-niemiecką historię oraz otwarcia na dialog i szukanie wspólnych dróg. Papież Jan Paweł II nazwał go „budowniczym mostów” - między ludźmi i między narodami.

W dniu 1 lutego 1992 r. Ojciec Święty przyjął rezygnację biskupa Jeża z obowiązków ordynariusza.

Biskup Ignacy Jeż był laureatem wielu nagród, wyróżnień i odznaczeń pozostając wciąż aktywnym. Dwukrotnie został wyróżniony tytułem Człowieka Roku na Pomorzu Środkowym, a w roku 2001 uznany za Człowieka Stulecia. W 2002 r. został laureatem medalu „Mater Verbi”, którym został wyróżniony przez redaktora naczelnego Tygodnika Katolickiego „Niedziela” ks. infalata dr. Ireneusza Skubisia. W tym samym roku Kapituła Nagrody im. Włodzimierza Pietrzaka przyznała seniorowi Episkopatu Polski nagrodę specjalną „za owocną posługę kapłańską i biskupią, zwłaszcza na ziemiach zachodnich i północnych oraz za okupione cierpieniem świadectwo wiary i życia”.

W czerwcu 2005 r. biskup Ignacy Jeż otrzymał z rąk ambasadora Niemiec w Polsce Reinharda Schweppego Wielki Krzyż Zasługi Republiki Federalnej Niemiec za wieloletnią działalność na rzecz polsko-niemieckiego pojednania. Podczas tej uroczystości odczytano list gratulacyjny ks. Kardynała Lehmana, w którym przewodniczący Konfederacji Biskupów Niemieckich nazwał księdza biskupa Ignacego Jeża „Świadkiem Wiary XX wieku”. Do ostatnich dni życia biskup senior Ignacy Jeż, choć na emeryturze, aktywnie uczestniczył w życiu społeczeństwa. Był powszechnie znany z pogody ducha i uśmiechu. Papież Jan Paweł II, swego czasu nazwał biskupa „Biskupem uśmiechu”. Doceniły to dzieci, uznając go za kawalera Orderu Uśmiechu. Potwierdzili to również diecezjanie księdza biskupa, którzy od wielu lat mówili o nim „nasz dobry, uśmiechnięty biskup”.

Po śmierci Biskupa Ignacego Jeża papież Benedykt XVI poinformował, że dnia 24 listopada 2007 miał zostać wyniesiony do godności kardynalskiej.

Prezydent RP Lech Kaczyński odznaczył 2 czerwca 2007 r. kardynała Ignacego Jeża Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi na rzecz przemian

demokratycznych w Polsce, za zaangażowanie w niesienie pomocy ludziom potrzebującym oraz działalność na rzecz współpracy polsko-niemieckiej.

Nazwa dla skweru *Kardynała Ignacego Jeża* została pozytywnie zaopiniowana przez Zespół do spraw nazewnictwa ulic, wnoszę zatem o podjęcie niniejszej uchwały.

z up. Prezydenta Miasta
/-/ Krzysztof Szewc
Zastępca Prezydenta

Załącznik do Uchwały

Nr .....

Rady Miasta Piły

z dnia .....

skwer *Kardynała Ignacego Jeża*

Piła, rejon ulic 11 Listopada i Browarnej, działka oznaczona geodezyjnie nr 674 (obręb Piła 27)

